

(50)
ELLİNCİ SÜRE
KAF

Mekke'de inmiştir, 45 âyettir. «Kaf» harfi ile başladığı için bu adı almıştır.

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Kaf. Şerefli Kur'an'a andolsun.
2. Aralarından bir uyarıcının gelmesine şaşılar da, kâfirler şöyle dediler: «Bu şaşılacak bir şeydir.»

(Ayetin belirttiği ve inkâr edenlerin şaşılacak şey saydıkları husus dirilme ve cehennem azabının haber verilmesidir.)

3. «Biz öldüğümüz ve toprak olduğumuz zaman mı (dirileceğiz)? Bu, akla uzak bir dırıştır.»

4. Biz, toprağın onlardan neleri ekilttiğini kesinlikle bilmekteyiz. Yanımızda o bilgileri koruyan bir kitap vardır.

(Gerçekten âyette belirtildiği gibi toprağın cesetleri eksiltilip bitirmesi, dirilme olmayacağı anlamına gelmez. Üstelik toprak, dünya hayatının kaynağı ve mayasıdır.)

5. Bilakis onlar, hak kendilerine gelince yalanladılar. Şimdi onlar şaşırılmış bir haldedirler.

(Kur'an veya Peygamber gelince, müşrikler bunlar hakkında çelişkili görüşler belirterek «büyü, büyücü, şair, kehânet, kâhin» gibi ifadeler kullanmışlardı. Ayet yalanlayanların bu tutumlarına işaret etmektedir.)

6. Üstlerindeki göğe bakmazlar mı ki, onu nasıl bina etmiş ve nasıl donatmışsınız! Onda hiçbir çatlak da yok.

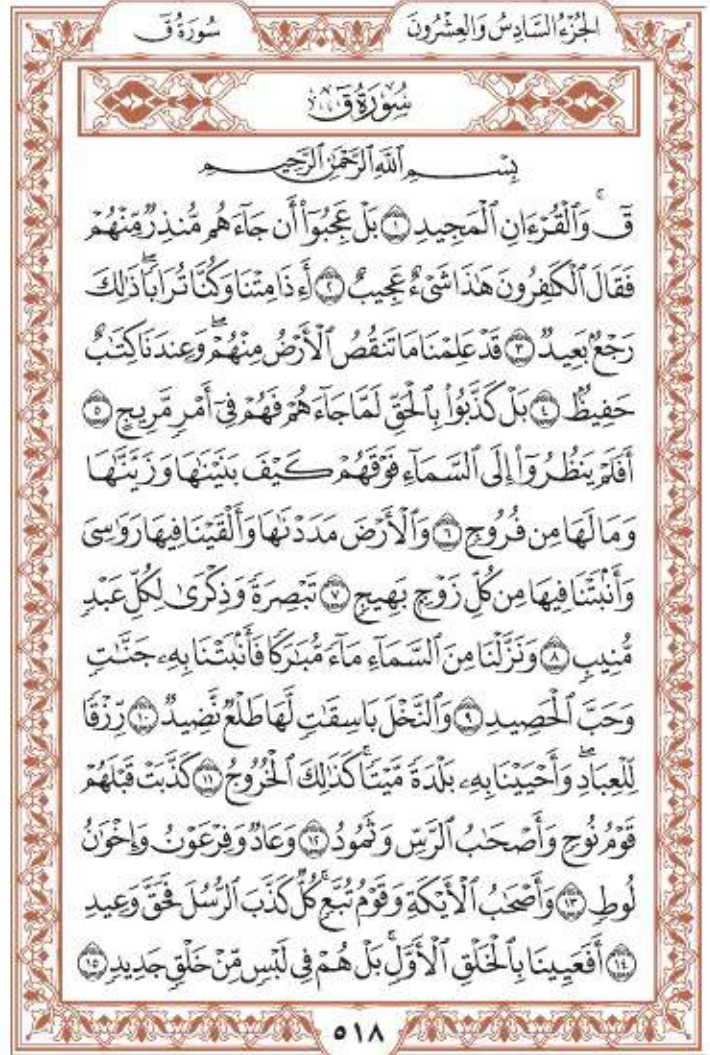
7. Yeryüzünü de döşedik ve ona sabit dağlar koyduk. Orada gönül açan her türden (bitkiler) yetiştirdik.

8. Allah'a yönelen her kula gönül gözü açmak ve ibret vermek için (bütün bunları yaptık).

9. Gökten bereketli bir su indirdik, onunla bahçeler ve biçilecek daneler bitirdik.

10, 11. Kullara nızık olması için birbirine girmiş, küme küme tomurcukları olan uzun boylu hurma ağaçları yetiştirdik. Ve o su ile ölü toprağa can verdik. İşte hayata yeniden çıkış da böyledir.

(Su ile, ölen toprak canlanıyor; ağaçlara taze bir hayat geliyor, bitkiler yerden çıkıyor. İşte insanlar da kabirlerinden öyle çıkacaklardır.)



12. Onlardan önce Nuh kavmi, Res halkı ve Semûd da yalanlamıştı.

13. Âd ve Firavun ile Lût'un kardeşleri de (yalanladılar).

14. Eyke halkı ve Tübba' kavmi de. Bütün bunlar peygamberleri yalanladılar da tehdidim gerçekleşti!

(Âyetlerde geçen Semûd Hz. Sâlih'in, Âd Hz. Hüd'un, Eyke Hz. Şuayb'un kavimleri idiler. Burada önceki inkârcı milletlere gelen azap hatırlatılarak, Kureyş'in durumundan üzülen Hz. Peygamber teselli edilmektedir.)

15. İlk yaratmada âcizlik mi gösterdik? Hayır, onlar yeni bir yaratma hususunda şüphe içindedirler.

(Allah ilk yaratışta acz göstermediğine göre, yeniden yaratmaktan asla âciz değildir.)

الجزء السادس والعشرون سورة قاف

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلَهُم مَّا تَوْسَّوَسُ بِهِ نَفْسُهُ، وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ
 مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٦﴾ إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
 قَعِيدٌ ﴿١٧﴾ مَّا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ
 الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنَفَخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ
 يَوْمَ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ
 كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَرِيدٌ ﴿٢٢﴾
 وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَى عَتِيدٍ ﴿٢٣﴾ أَفَلْيَا فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ كِفَارٍ ﴿٢٤﴾
 عَتِيدٌ ﴿٢٥﴾ مَتَاعٌ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ ﴿٢٦﴾ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٧﴾ «قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتُهُ
 وَلَكِنْ كَانِ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٨﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدُنِّي وَقَدْ قَدَّمْتُ
 إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ﴿٢٩﴾ مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدُنِّي وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٣٠﴾
 يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ﴿٣١﴾ وَأَزَلَّتْ
 الْحِجَةُ لِمُتَّقِينَ غَيْرِ بَعِيدٍ ﴿٣٢﴾ هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ ﴿٣٣﴾
 مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ﴿٣٤﴾ ادْخُلُوهَا
 بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعْدِ ﴿٣٥﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٦﴾

16. Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin kendisine fısıldadıklarını biliriz ve biz ona şah damarından daha yakınız.

17. İki melek (*insanın*) sağında ve solunda oturarak yaptıklarını yazmaktadırlar.

18. İnsan hiçbir söz söylemez ki, yanında gözetleyen yazmaya hazır bir melek bulunmasın.

19. Ölüm sarhoşluğu gerçekten gelir de: İşte (*ey insan*) bu, senin öteden beri kaçtığın şeydir, denir.

20. Sûr'a üfürülür; işte bu, geleceği vâdedilen gündür.

21. Herkes, yanında bir sürücü ve bir de şahitle beraber gelir.

(Âyette geçen «sürücü» ve «şahitler»in iki melek oldukları, birinin mahşere sevk etme, diğerinin de amellere şahitlik etme görevini yerine getirdikleri söylenmiş; ayrıca, «şahit» hafaza meleklerinden sayılmıştır. Bir yorumu göre de «sürücü» kötülüğü yazan melek, «şahit» de iyiliği yazan melektir.)

22. Andolsun sen bundan gaflette idin; derhal biz senin perdeni kaldırdık. Bugün artık gözün keskindir (*denir*).

23, 24, 25, 26. Yanındaki arkadaşı: «İşte yanımdaki hazır, der. (*İki meleğe şu emir verilir:*) Haydi ikiniz her inatçı kâfiri, hayra bütün gücüyle engel olanı, azgın şüpheciyi cehenneme atın; Allah ile beraber başka ilâh edineni, şiddetli azaba birlikte atın!

27. Müşrikin arkadaşı (*şeytan*) der ki: Rabbimiz! Ben onu azdırmadım. Fakat kendisi derin bir sapıklık içindeydi.

28. O esnada (*Allah*) buyurur: Huzurumda çekişmeyin! Ben size daha önce uyarı göndermiştim!

29. Benim huzurumda söz değiştirilmez ve ben kullara asla zulmedici değilim.

30. O gün cehenneme «Doldun mu?» deriz. O da «Daha var mı?» der.

31. Cennet de takvâ sahiplerine yaklaşırlar; (*onlardan*) uzakta olmaya-caktır.

32, 33. İşte size vâdedilen cennet! Ki o, Allah'a yönelen, emirlerine riayet eden, görmediği halde Rahmân'dan korkan ve Allah'a yönelmiş bir kalp ile gelen kimselere mahsustur.

34. Oraya selâmetle girin. İşte bu, ebedî yaşamanın başladığı gündür

35. Orada kendileri için diledikleri her şey vardır. Katımızda dahası da vardır.

(Son cümlede işaret edilen nimetten maksadın, «Allah'ı görme» olduğu âlimlerin çoğunluğunca ifade edilmiştir. Ayrıca bu ziyadelik, gözlerin görmediği, kulakların işitmediği, hiçbir insanın hatırına gelemeyecek sonsuz nimetler şeklinde de yorumlanmıştır.)

36. Biz, onlardan önce kendilerinden daha güçlü olan, diyar diyar dolaşan nice nesilleri helâk etmişizdir. Kurtuluş var mı!

(«Diyar diyar dolaşan nice nesiller» diye tercüme edilen toplulukların dolaşmalarının sebebi, ölümden kurtulma çarelerini aramalarıdır.)

37. Şüphesiz ki bunda akıllı olan veya hazır bulunup kulak veren kimseler için bir öğüt vardır.

38. Andolsun biz, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde yaratık. Bize hiçbir yorgunluk çökmedi.

(Bu âyetle, yahudilerin «Allah, cumartesi günü istirahate çekildi. Arşın üstüne bağdaş kurup oturdu» şeklindeki sözleri reddedilmiştir. Bazı tefsircilere göre «altı gün»den maksat, altı dönemdir.)

39. (Resûlüm!) Onların dediklerine sabret. Güneşin doğuşundan önce de, batışından önce de Rabbinizi hamd ile tesbih et.

(Âyetle, sabah, öğle ve ikindi namazlarının kılınması kastedilmiştir.)

40. Gecenin bir bölümünde ve secdelerin ardından da O'nu tesbih et.

(Bu âyetle de, akşam, yatsı ve teheccüd namazlarıyla, farz namazların ardından kılınan sünnet ve nafil namazlar veya vitir namazı kastedilmiştir.)

41. Seslenenin yakın bir yerden sesleneceği güne kulak ver.

(Semadan, Sûr'a üfürecek olan İsrâfil (a.s.)'in çağırışına işaret olunmaktadır.)

42. O gün insanlar bu sesi gerçekten işiteceklerdir. İşte bu, çıkış günüdür.

(Buna göre insanlar, İsrâfil'in ikinci Sûr'a üfüşünü işitecekler; işte bu ses ve işitme ile kabirlerinden dirilip çıkacaklardır.)

43. Şüphesiz biz diriltir ve öldürürüz. Dönüş de ancak bizedir.

44. O gün yer yanılır, onların üzerinden süratle yarılıp açılır. Bu, bize göre kolay olan bir haşirdir.

45. Biz onların dediklerini çok iyi biliriz. Sen onların üzerinde bir zorlayıcı değilsin. Tehdidimden korkanlara Kur'an'la öğüt ver.

الجزء السادس والعشرون سورة كاف

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّجِيسٍ ﴿٦٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٦٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿٦٨﴾ فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٦٩﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ السُّجُودِ ﴿٧٠﴾ وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٧١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٧٢﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِيهِمْ وَنُمِيتُهُمْ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ يَوْمَ نَشَقُّ الْأَرْضَ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٧٤﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٧٥﴾

سُبْحَانَ الَّذِي أُنزِلَتْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿١﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٢﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٣﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٤﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٥﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٦﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٧﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٨﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٩﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿١٠﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿١١﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿١٢﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿١٣﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿١٤﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿١٥﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿١٧﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿١٨﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿١٩﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٢١﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٢٣﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٢٤﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٢٧﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٢٨﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٢٩﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٣٠﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٣١﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٣٤﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٣٩﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٤١﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٤٢﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٤٣﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٤٤﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٤٥﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٤٦﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٤٧﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٤٩﴾ وَالَّذِي نَزَّلَ فِي الْأَنْبِيَاءِ ﴿٥٠﴾

٥٢٠

(51)
ELLİBİRİNCİ SÜRE
ez-ZÂRİYÂT

Mekke'de inmiştir. 60 âyettir. İlk âyette geçen ve «rüzgârlar» anlamına gelen «zâriyât» kelimesi, sürenin adı olmuştur.

Bismillâhirrahmânirrahîm

1, 2, 3, 4, 5, 6. Tozdurup savuranlara, yükünü yüklenenlere, kolayca süzülenlere, işi ayıranlara andolsun ki, size vâdedilen, kesinlikle doğrudur ve ceza mutlaka vuku bulacaktır.

(Burada kendilerine yemin edilenler, rüzgârlar, bulutlar, gemiler veya meleklerdir.)